

den hidtidige Ordning*), og saaledes uden stor Vanskelighed vil være istand til at indordne sig under den foreslaaede Forandring.

For gamle Kjøbenhavns Amt, der hidtil har udgjort en fælles Veicommuue med gamle Roskilde Amt i Henseende til Hovedlandeveiene, har Udgiften til disse efter Gjennemsnit af 10 Aar været 91 β . pr. Td. Hartkorn. I Udkastet (A § 3) er dette Fællesskab imidlertid foreslaaet at skulle ophøre, og Forholdet bliver altsaa at betragte særlig for gamle Kjøbenhavns Amt. Efter de Oplysninger, der foreligge Udvalget, har dette Amt vel ikkun henved $5\frac{1}{2}$ Mill. Hovedlandevei, men paa Grund af den overordentlig stærke Færdsel, disse Veie have været underkastede, har Udgiften i Aarene 18^{54/55} til ^{65/64} gjennemsnitlig været 38,589 Rbd aarlig (7,100 Rbd. pr. Mill). Bommene paa Hovedlandeveiene have efter Gjennemsnit af Aarene 18^{57/58} til ^{66/67} givet en aarlig Indtægt af circa 16,000 Rbd., men herved maa bemærkes, at Indtægten i de sidste 3 Aar kun har været i Gjennemsnit circa 14,000 Rbd., og ikke med Næmnelighed kan ventes i Fremtiden at ville gaae op over 13—14,000 Rbd. aarligt, da Forringelsen er begrundet i vedvarende Forhold. Antoges det nu endog, at den ovenansførte Udgift fremtidig under Amtsraadets Bestyrelse vilde kunne nedbringes med 20 pCt., altsaa til ca. 31,000 Rbd., hvilket imidlertid ikke er antageligt, vilde dog Amtets Hovedlandveisudgifter, efter Fradrag af Bomindeægten, 13,000 Rbd., anbrage 18,000 Rbd. aarlig, hvilket udgjør omtrent 2 Rbd. pr. Td. Hartkorn, idet Amtets Hartkorn (Skovsklyb halveret) beløber sig til 9,256 Td. Men det maa dernæst tages i Betragtning, at Vedligeholdelsen af Amtets mindre Landeveie, skjøndt de ikke udgjøre mere end circa 9 Mill, dog paa Grund af den stærke Færdsel har efter Gjennemsnit af Aarene 1856—57 til 65—66 kostet Brutto 36,792 Rbd. aarlig, eller med Fradrag af Indtægten af Strandveis- og Anagerbommen — 5,651 Rbd.

*) Det maa nemlig erindres, at dette Amt selv efter de hidtilværende Regler ikke for Fremtiden noget Aar vilde kunne slippe med et ringere Bidrag til Hovedlandeveiene end Maximum, 1 Rbd. pr. Td. Hartkorn.

efter Gjennemsnit af de samme Aar — og af Veikassens Tilskud til gamle Kongevei, Værnedamsvei, Smallegade og Fasanvei, — hvilket efter Gjennemsnit af samme Aar har udgjort 1,662 Rbd. aarlig — en Nettoudgift af over 29,400 Rbd. aarlig. Naar nu, som Udkastet (B § 4) foreslaaer, det nysnævnte Tilskud skal bortfalde, vil Amtets Udgift til de mindre Landeveie saaledes fremtidig blive over 31,000 Rbd., eller over 3 Rbd. 2 Mk. pr. Td. Hartkorn, og den samlede Udgift, som Amtet vil faae til sine Landeveie, vil altsaa, naar Udkastet følges, blive mindst 5 Rbd. 2 Mk. pr. Td. Hartkorn, hvorved endda intet Hensyn er taget til, at Amtets Behøere selvfølgelig udrede en meget væsentlig Andeel af Bomindeægterne. Dette er nu uimodsigeligt en saa stærk Byrde, at man vistnok ikke kunde tiltræde den foreslaaede Forandring for dette Amts Vedkommende, hvis der ikke ved andre Foranstaltninger kunde staffles Amtet Lettelse i dets Veibyrd. Den Udvei, som den oftnævnte Commission blandt andre har foreslaaet, at lade Fællesskabet med Roskilde Amt vedblive, maa Udvalget ganske billige, at Udkastet ikke har forsøgt; thi det sees ikke, hvorledes det skulde kunne forsvares, naar det først er udtalt som Princip, at hver Amtsraadsreds selv skal besejre de gennem den løbende Hovedlandeveie, da at søge Lettelse for en Kreds ved at lasse en Deel af Byrden over paa en enkelt af de andre Kredse. At lade Statskassens Tilskud til de ovennævnte 4 Veie (Gl. Kongevei v. s. v.) vedblive, vilde kun være en ringe Formindstelse af Byrden, og synes derhos ikke foreneligt med Udkastenes Princip. Heller ikke kan der bevirkes Amtet nogen Lettelse ad den Vej, som ovenfor er foreslaaet for Ringkjøbing Amt, da Kjøbenhavns Amt saagodtsom ingen Gjæld har til Veikassen. Udvalget seer intet andet Middel til at tilveiebringe en væsentlig Lettelse for Amtet, end at tillade det Oprættelse af nye Bomme og Forhøjelse af Bompengene (see Forslag Nr. 12, til B., § 3). Udvalget har ganske vist aabent Die for de mange Misligheder ved denne Beskatningsmaade, — og man har derfor foreslaaet at aabne Afgang til en Afsløsning, hvorom Mere nedenfor —, men den har den Fordeel, at den paa en retferdig